

Irene Genís

Professora Núria Martí Constans

El relat breu a través dels sentits. Taller de creació i anàlisi de textos

Palafrugell – novembre 24

Tot net

Ja tornem a ser diumenge. El dia s'aixeca rúfol, últimament no veiem gaire el sol i sembla que vol tornar a ploure, perquè tenim just a sobre tot el grop. I com deia el pare: "Sempre plou quan el grop baixa per Cucala."

Encara no han passat ni cinc minuts i ja tenim aquí el ruixat, no falla. Uf, un altre cop amb la rentadora acabada i la bugada tota molla, sense poder-la estendre: a casa no tinc cap porxo, ni res a soplug per poder estendre tota la roba. L'hauré de tornar a posar a l'assecadora, si no, demà no tindrem els uniformes a punt per anar a treballar. Aprofitant que haig d'anar a fer la compra setmanal al supermercat, mentre hi soc, posaré la roba a l'assecadora del Tot Net, la bugaderia ràpida que hi ha just al costat.

Quan hi arribo, ja hi ha en Martí. Ell és el propietari del negoci i, des que aixeca la persiana fins que l'abaixa, és allà, al peu del canó. En Martí és un senyor d'uns seixanta anys, molt discret, amb un posat seriós. I no li falta mai el seu puret a la boca, sempre feinejant i atent per a qualsevol dels clients que passem pel Tot Net. Em fa molta gràcia, quan el veig amb l'escombria i el recollidor, intentant agafar el borriçol que fan les assecadores i que li voleia per tot el local. I si és un dia que fa tramuntana, ja no en parlem! No puc evitar el riure que em fa, observar aquesta situació.

Només d'entrar, ell m'agafa el cubell de tota la roba. Ja sap que jo només hi vaig quan em cal eixugar-la. En menys d'una horeta, ja tindrè la bugada de tots els uniformes ben eixuta i a punt per a demà anar a treballar.

Irene Genís

Professora Núria Martí Constans

El relat breu a través dels sentits. Taller de creació i anàlisi de textos

Palafrugell – novembre 24

Quan acabo de fer la compra, vaig cap allà a recollir-la. Ja està tota enllestida, ben plegada i al cubell. És quan agafo el cubell, que m'arriba aquella olor, aquella aroma de net, que, per un moment, em transporta a quan la baba rentava al safareig de casa tota la roba de la setmana, amb aquell sabó de coco. Tanco els ulls i la veig, darrere d'aquella fusta i amb la pastilla de sabó llargaruda, de color blanc, a la mà. Moltes vegades, si la deixava allà, al safareig, jo m'hi anava a rentar les mans, perquè em quedés aquella olor de net impregnada a la pell. No m'agrada el coco, sobretot al menjar, però aquella olor, sí. M'encanta i m'estaria hores flairant aquella roba. Com m'agrada anar al Tot Net!

Irene Genís Oliveras

Mont-ras, 18 de novembre de 2024